

Posudek školitele bakalářské práce

Autorka: Jitka ZUMMEROVÁ, FF JCU v Českých Budějovicích

Téma: *Terminologie nového občanského zákoníku z oblasti dědického práva a analýza ekvivalentního vyjádření ve francouzštině*

Autorka předkládané bakalářské práce si vytyčila poměrně obtížný úkol, když zvolila translaticky orientované téma z odborného právního jazyka. K jeho zpracování přistoupila po jasném formulování cílů a pracovních hypotéz v rovině teoretické i praktické, když se pokusila o dohledání francouzských ekvivalentů vybraných českých termínů z oblasti dědického práva. Právě v kontrastivní analýze odborných termínů spatřuji největší přínos práce v heuristické rovině.

Stanoveným cílům odpovídá promyšlená struktura práce, která je mimo úvod a závěr rozdělena do čtyř kapitol. První dvě kapitoly jsou teoretickým úvodem do zvolené problematiky, když autorka nejprve popisuje právní jazyk, aby poté pojednala o překladatelských postupech. Ve dvou následujících praktických kapitolách autorka nejprve přibližuje novou zákonnou úpravu v oblasti dědického práva a zejména přichází s avizovanou terminologickou analýzou.

Z věcného hlediska je dojem z předkládané práce smíšený. Kvalitnější je praktická jazyková část, úvodní teoretické exkursy jsou slabší. Autorka se zde vyjadřuje často nesrozumitelně (hodnocení právního jazyka jako jazyka nejasného díky spojení s jazykem spisovným na s. 11, podivné tvrzení o větším procentu skutkové podstaty v právnickém jazyce oproti jazyku právnímu na s. 12, atd.). Při parafrázování či komentování jinak relevantních zdrojů (Čechová, Knittlová, Tomášek, Cornu, Lerat, atd.) se pak dopouští významových posunů (např. komentář k citaci č. 12), dezinterpretací (např. v citaci č. 32) či je prostě nejasně vykládá (např. citace č. 35), což opět vede k nesrozumitelnosti předkládaných informací. Citace z francouzských zdrojů pak někdy trpí špatným překladem (např. záměna adjektiv právní a soudní v citaci č. 17). Také některé vlastní autorské závěry jsou zcela nepodložené (např. nesmyslné tvrzení o několikanásobném množství právních termínů ve francouzštině oproti češtině na s. 16 či obdobné srovnávací tvrzení na s. 19 o četnějších rozdílech gramatických a syntaktických).

Naopak více oceňuji praktickou část, byť ani ona není dokonalá. Jde o systematický přehled nových českých termínů, které pronikly do právní úpravy dědického práva s Novým občanským zákoníkem, a jejich možných francouzských ekvivalentů. Autorka přitom zvolila zvláštní metodu, když se nelogicky snažila sama vymyslet ekvivalent všude, i tam, kde ho dohledala ve francouzských pramenech (např. odkazovník či nepominutelný dědic). Někdy se jí legální ekvivalent dohledat nepodařilo, byť existuje (např. odkládací a rozvazovací podmínky), což považuji za omluvitelný důsledek absence úplného právního vzdělání.

Po formální a jazykové stránce působí práce kvalitním dojmem. Autorka prokázala, že ovládá metodiku zpracování vědecké práce a že dokáže aplikovat poznatky nastudované z relevantních primárních i sekundárních zdrojů. Práce je rovněž napsána (až na drobné výjimky) v kvalitní češtině i francouzštině.

Celkový dojem z předkládané bakalářské práce je stále příznivý a **doporučuji ji obhajobě**. Nicméně vzhledem k uváděným výhradám ji navrhuji klasifikovat známkou **velmi dobře**.

České Budějovice, 6. 6. 2014

JUDr. Mgr. Ivo Petrů, Ph.D.